

ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΚΥΤΤΑΡΩΝ Καθηγητής Δημόπουλος: πώς προκαλείται και αντιμετωπίζεται η αναιμία **ΣΕΛ. 48**

Αναιμία: πώς προκαλείται και πώς αντιμετωπίζεται

Ως αναιμία ορίζεται η ελάττωση του αιματοκρίτη ή του αριθμού των ερυθρών αιμοσφαιρίων. Η τιμή του αιματοκρίτη αποτελεί συνάρτηση τόσο της ηλικίας όσο και του φύλου. Οι ηλικιωμένοι εμφανίζουν μικρότερες τιμές, ενώ κατά τη γέννηση η τιμή του αιματοκρίτη είναι αυξημένη. Κύρια λειτουργία των ερυθρών αιμοσφαιρίων είναι η μεταφορά του οξυγόνου από τους πνεύμονες στους ιστούς. Τα ερυθρά αιμοσφαίρια έχουν διάρκεια ζωής 120 ημερών, γεγονός που σημαίνει ότι απαιτείται διαρκώς η ανανέωσή τους προκειμένου να διατηρηθεί η επαρκής παροχή.

Στους ασθενείς με αναιμία, η μειωμένη παροχή οξυγόνου στους ιστούς έχει ως αποτέλεσμα την εμφάνιση εύκολης κόπωσης, ωχρότητας δέρματος και αδυναμίας.

Αλλα συμπτώματα περιλαμβάνουν πονοκέφαλο, ταχυκαρδία, πόνο στο στήθος, ευθραυστότητα νυχιών, τριχόπτωση, γλωσσίτιδα, χειλίτιδα και αδυναμία συγκέντρωσης. Η ταξινόμηση της αναιμίας βασίζεται στα αίτια που την προκαλούν.

Οι αναιμίες κεντρικού τύπου περιλαμβάνουν τις

αναιμίες που οφείλονται σε αδυναμία παραγωγής ερυθρών αιμοσφαιρίων από τον μυελό, σε αντίθεση με τις περιφερικού τύπου αναιμίες στις οποίες η παραγωγή των ερυθρών αιμοσφαιρίων από τον μυελό είναι επαρκής αλλά παρατηρείται καταστροφή τους σε άλλους ιστούς. Η ομάδα των αναιμιών κεντρικού τύπου περιλαμβάνει τις περιπτώσεις που προκαλούνται από έλλειψη σιδήρου (σιδηροπενική αναιμία), βιταμίνης Β12 και φυλλικού οξέως (μεγαλοβλαστική αναιμία) καθώς και τις περιπτώσεις κατά τις οποίες παρατηρείται ανεπάρκεια του μυελού των οστών από κακοήθη νοσήματα (λευχαιμίες, λεμφώματα).

Η ομάδα των αναιμιών περιφερικού τύπου περιλαμβάνει την αναιμία που προκαλείται έπειτα από αιμοραγία καθώς και τις οφειλόμενες σε αιμόλυση. Σε αυτή την ομάδα περιλαμβάνονται τα Μεσογειακά Σύνδρομα (θαλασσαιμίες) και η δρεπανοκυτταρική αναιμία. Η τρίτη κατηγορία περιλαμβάνει την αναιμία της χρόνιας νόσου. Αφορά τα περιστατικά αναιμίας τα οποία οφείλονται στη συνύπαρξη χρόνιων νοσημάτων (π.χ. χρόνιες λοιμώξεις, ρευματολογικά νοσήματα). Συχνά η αιτιολογία της αναιμίας είναι πολυπαραγοντική.

Η σιδηροπενική αναιμία αποτελεί το συχνότερο αίτιο αναιμίας. Σε γυναίκες αναπαραγωγικής ηλικίας μπορεί να οφείλεται στην απώλεια αίματος με την έμμηνο ρήση. Σε νέους άνδρες συνήθως οφείλεται σε απώλεια αίματος από το γαστρεντερικό σύστημα. Η διάγνωση της αναιμίας πραγματοποιείται εργαστηριακά με γενική εξέταση αίματος. Επιπρόσθετες εξετάσεις περιλαμβάνουν μέτρηση επιπέδων φερριτίνης, βιταμίνης Β12 και φυλλικού οξέως. Ανάλογα με τα αποτελέσματα και το ιστορικό του ασθενούς θα διενεργηθούν επιπρόσθετες εξετάσεις. Η θεραπευτική αντιμετώπιση εξαρτάται από το υποκείμενο αίτιο.

Ο Θάνος Δημόπουλος είναι καθηγητής Θεραπευτικής Αιματολογίας - Ογκολογίας, πρύτανης του ΕΚΠΑ

